

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Miroslava Osifa na neverejnom zasadnutí 12. apríla 2011 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby, **P. N.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. marca 2011, sp. zn. 1 Ntc 3/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **P. N. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca Mestského súdu Győr, Maďarská republika vydal 2. februára 2011 pod č. BK.50/2011/4 európsky zatýkací rozkaz na slovenského štátneho občana **P. N.**, nar. **X.**, bytom **B., A.** za účelom jeho vydania do Maďarskej republiky na trestné stíhanie za trestný čin krádeže na značnú hodnotu, s násilím proti veci v rozpore s § 316 ods. 1, ktorý sa kvalifikuje podľa odseku 6 písm. b/ ustanovenia § 316 maďarského Trestného zákona, za ktorý páchatelovi hrozí uloženie trestu odňatia slobody od dvoch do ôsmich rokov.

Na návrh krajského prokurátora bol **P. N.** uznesením predsedníčky senátu Krajského súdu v Bratislave z 8. marca 2011, sp. zn. 1 Ntc 3/2011 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. marca 2011, sp. zn. 3 Tost 7/2011, vzatý podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len EZR) do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť 5. marca 2011 o 15.40 hod., t.j. od zadržania **P. N.** príslušníkmi Policajného zboru (§ 13 ods. 1 zákona o EZR).

Po skončení predbežného vyšetrovania, v rámci ktorého ešte počas plynutia lehoty trvania predbežnej väzby podľa § 15 ods. 5 zákona o EZR bol doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave podala 24. marca 2011 návrh podľa § 22 ods. 1 zákona o EZR na rozhodnutie

o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu a návrh podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR na vzatie vyžiadaného P. N. do vydávacej väzby.

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave uznesením z 25. marca 2011, sp. zn. 1 Ntc 3/2011, podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR rozhodla o vzatí P. N. do vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote vyžiadaný P. N. sťažnosť, ktorú odôvodnil sám a tiež prostredníctvom svojho obhajcu. Namietal v nej porušenie jeho základných práv, lebo skutok na ktorý sa vzťahuje európsky zatýkací rozkaz, nepáchal a je usvedčovaný len pochybnými tvrdeniami páchatel'ov predmetného trestného činu. Okrem toho má trvalé bydlisko, kde sa aj zdržuje, preberá poštové zásielky a nevyhýba sa súčinnosti so štátnymi orgánmi. Na zabezpečenie jeho prítomnosti v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky nie je potrebné, aby bol vo vydávacej väzbe, preto navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadaného P. N. nie je dôvodná.

So zreteľom na sťažovateľom uplatnené námietky je potrebné predovšetkým zdôrazniť, že prokurátorovi v rámci predbežného vyšetrovania v konaní o európskom zatýkacom rozkaze a ani súdu rozhodujúcemu o návrhu prokurátora o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu neprináleží skúmať, či osoba, ktorej vydanie na trestné stíhanie sa žiada, sa skutočne v štáte pôvodu skutočne dopustila skutku vymedzeného v európskom zatýkacom rozkaze, v ktorom sa vidí konkrétny trestný čin. Také oprávnenie prináleží len justičným orgánom štátu pôvodu (v danom prípade Maďarskej republiky), pričom justičné orgány Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu na základe zákona o európskom zatýkacom rozkaze sú oprávnené posudzovať iba právne prekážky vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu uvedené v § 23 ods. 1, ods. 2 zákona o EZR, ktorých zistenie má za následok odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu s nutnosťou prepustenia vyžiadanej osoby z vydávacej väzby.

Takýto právny stav v posudzovanej veci nenastal, a preto námietka sťažovateľa, že trestný skutok nespáchal, neodôvodňuje jeho prepustenie z vydávacej väzby. Pokiaľ ide o ostatné námietky vyžiadaného, najvyšší súd v zhode s dôvodmi jeho uznesenia

z 23. marca 2011 opakuje, že tak pri rozhodovaní o predbežnej ako aj pri vydávacej väzbe nie je súd viazaný dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní (Trestného poriadku).

V posudzovanom prípade je obmedzenie osobnej slobody P. N. vydávacou väzbou nutné na zabránenie zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 12. apríla 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková